

διαθήκας αἱ εἰσαγωγαὶ τῶν εἰσποιήτων γίγνονται, διδόντων τὰ ἔαυτῶν καὶ ὑεῖς ποιουμένων, ἄλλως δὲ οὐκ ἔξεστιν. Εἴτε οὖν Ἀρίσταρχον φήσει τις αὐτὸν διαθέσθαι, οὐκ ἀληθῆ λέξει· γνησίου γάρ ὅντος αὐτῷ Δημοχάρους ὑέος οὕτ' ἀν ἔβούλετο ταῦτα [δια]πρᾶξαι οὕτε ἔξῆν δοῦναι τὰ ἔαυτού ἐτέρῳ· εἴτε Ἀριστάρχου τελευτήσαντος Δημοχάρην αὐτὸν ποιήσασθαι, καὶ ταῦτα ψεύσονται. 10 Παιδὸς γάρ οὐκ ἔξεστι διαθήκην γενέσθαι· ὁ γάρ νόμος διαρρήδην κωλύει παιδὶ μὴ ἔξειναι συμβάλλειν μηδὲ γυναικὶ πέρα μεδίμνου κριθῶν. Μεμαρτύρηται δὲ Ἀρίσταρχον μὲν πρότερον Δημοχάρους τοῦ ὑέος τελευτῆσαι, ἐκεῖνον δὲ ὑστερον τοῦ πατρὸς <ἔτι παῖδα ὅντα>· ὥστε κατά γε διαθήκην ἐκείνων, οὐδὲ εἰ διέθεντο προσῆκεν αὐτῷ τούτων τῶν χρημάτων κληρονομῆσαι. Ἀνάγνωθι δὴ καὶ τοὺς νόμους, καθ' οὓς οὐδετέρῳ αὐτῶν ἔξῆν διαθήκας ποιήσασθαι.

Νόμοι

11 Οὐ τοίνυν, διὸ ἄνδρες, οὐδὲ Κυρωνίδην οἶόν τε ἦν ὑδν Ἀριστάρχῳ εἰσποιήσαι, ἀλλ' αὐτῷ μὲν ἐπιανελθεῖν εἰς τὸν πατρῷον οἶκον ἔξῆν, ὑδν ἐγκαταλιπόντα ἐν τῷ Ξεναւνέτου οἴκῳ, ἐξ αὐτοῦ δὲ ἀντεισαγαγεῖν οὐκ ἔστι νόμος· ἢ ἐὰν φῶσι, ψεύσονται. "Ωστε οὐδὲ ἐὰν φάσκωσιν ὑπ' ἐκείνου <εἰσ>ποιηθῆναι, νόμον ἔξουσι δεῖξαι καθ' ὃν ἔξῆν αὐτῷ ταῦτα πρᾶξαι, ἀλλ' ἐξ διν αὐτοὶ λέγουσιν <ἔτι φανερώτερον> ὑμῖν γενήσεται τοῦτο, ὅτι παρανόμως καὶ ἀσελγῶς ἔχουσι τὰ τῆς μητρὸς χρήματα. 12 Καὶ μὲν δὴ, διὸ ἄνδρες, οὐδὲ Ἀριστομένει γε οὐδὲ Ἀπολλοδώρῳ, οἷς προσῆκε τῆς ἐμῆς μητρὸς ἐπιδικάσασθαι, οὐδὲ τούτοις ἔξῆν. Θαυ-